ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Αὐγούστου **1929** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **274**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 4301. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2387 «περὶ τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας». 1

Νόμος 4302. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τῶν εἰς τὴν ἀνταλλάξιμον περιουσίαν ἀνηκόντων κτηματογράφων τῆς καείσης ζώνης τῆς Θεσσαλονίκης». 2

Νόμος 4303. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ μεταβιβάσεως δικαιωμάτων κυριότητος κλπ. ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κειμένων ἀγροτικῶν κτημάτων κλπ. εἰς τὴν Ε. Α. Π.». 3

Νόμος 4304. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 15 Μαΐου 1926 περὶ μεταβιβάσεως δικαιωμάτων κυριότητος κλπ. τῶν ἐν Ἑλλάδι κειμένων ἀγροτικῶν κτημάτων κλπ. εἰς τὴν Ε. Α. Π.» 4

Νόμος 4305. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 9 Ὀκτωβρίου 1926 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1925 ψηφίσματος καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Ν.Δ. περὶ ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν». 5

Νόμος 4306. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις». 6

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2387 «περὶ τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας».

Νόμος 4301

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 2387 «περὶ τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Οἱ συγγραφεῖς, οἱ μουσικοὶ συνθέται, οἱ ζωγράφοι ἢ σχεδιογράφοι, οἱ γλύπται, οἱ τορνευταὶ καὶ οἱ χαράκται πρωτοτύπων ἢ ἐκ διασκευῆς ἢ ἀντιγραφῆς ἢ μεταφράσεως ἔργων, ἔχουσιν ἐφ' ὅρου ζωῆς τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως ἢ τοῦ δι' ἀναπαραγωγῆς ἢ ἀντιγραφῆς πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἔργων αὐτῶν καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ ὑπὸ οἱονδήποτε τύπον ἢ τῆς δημοσίᾳ ἐκτελέσεως προκειμένου περὶ μουσικῶν θεατρικῶν ἔργων, μουσικῶν συνθέσεων, ῥεμαχίων ἢ ἀποσπασμάτων αὐτῶν, καὶ τῆς ἐκχωρήσεως τῶν δικαιωμάτων τούτων εἰς ἄλλους».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ἐντὸς τοῦ κειμένου ἰδίας συγγραφῆς παράθεσις ἀποσπασμάτων ἢ περικοπῶν ἐξ ἀλλοτρίων ἔργων ἢ εἰκόνων καὶ σχεδίων συνδεομένων πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς, ἡ δημοσίᾳ ἀπαγγελία ἐμμέτρων ἢ πεζῶν λογοτεχνημάτων καὶ ἡ ἐκτέλεσις θεατρικῶν ἔργων, δραματικῶν ἢ μουσικῶν, μουσικῶν συνθέσεων εἰς θέατρα, κινηματογράφους, κέντρα ἀναψυχῆς, χορευτικὰ καὶ διασκεδάσεως, ἐστιατόρια καὶ ξενοδοχεῖα, καφενεῖα ἢ καωδεῖα ἀπαγορεύεται ἄνευ τῆς ἐγγράφου ἀδείας τῶν συγγραφέων, συνθετῶν ἢ τῶν ἐκδοχέων τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

«Αἱ μουσικαὶ συνθέσεις δύνανται νὰ ἐκτελῶνται καὶ ἄνευ ἀδείας τῶν οἰκείων συνθετῶν παρὰ στρατιωτικῶν ἢ καὶ ἄλλων μουσικῶν ἄνευ ἀμοιβῆς πρὸς ἐκπαιδευτικὸν σκοπὸν ἢ πρὸς ψυχαγωγίαν τοῦ κοινοῦ εἰς δημοσίας αἰθούσας ἄνευ πληρωμῆς εἰσιτηρίου ἢ εἰς σχολεῖα ἢ εἰς τὸ ὕπαιθρον, μὴ ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς συνθέτας ἢ τοὺς ἐκδοχεῖς τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ ἐν γνώσει ἢ ἐλαφρῶς κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νομου ἐντύπως ἐκδίδων ἢ δι' ἀντιγραφῆς πολλαπλασιάζων ἢ βι'οιουδήποτε ἄλλου τρόπου καὶ ὑπὸ οἱονδήποτε τυπον συγγραφὰς ἢ ἔργα τέχνης ἢ φωνογραφικοὺς δίσκους, ἢ δημοσίᾳ ἐκτελῶν τὰ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος θεατρικὰ ἔργα ἢ μουσικὰς σύνθεσεις τιμωρεῖται τῇ ἐγκλήσει τοῦ ἀδικηθέντος ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ παράβασις ἢ τοῦ τῆς κατοικίας οἱουδήποτε ἀλληλεγγύως ὑπευθύνου διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 1.000 μέχρι 10.000 δραχμῶν, ἡ δὲ κυκλοφορία τῶν ἐκ τῆς παραβάσεως προερχομένων παρακωλύεται διὰ τῆς κατασχέσεως αὐτῶν τῇ αἰτήσει τοῦ ἀδικηθέντος, δικαιουμένου νὰ διαθέσῃ τὰ κατασχεθέντα μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἐπίσης τῇ αἰτήσει τῶν οἰκείων συγγραφέων, συνθετῶν ἢ ἐκδοχέων τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ὑπαχρεοῦται ἡ κατὰ τόπους εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ νὰ ἀπαγορεύῃ διὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων τὴν ἄνευ ἀδείας αὐτῶν ἐκτέλεσιν θεατρικῶν ἢ μουσικῶν ἔργων καὶ μουσικῶν συνθέσεων εἰς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα κέντρα. Πᾶσα ἀγωγὴ ἐκ παραβάσεως τῶν ὡς ἄνω διατάξεων παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ ἄρθρον 432 τοῦ Ποιν. Νόμου, τὰ ἄρθρα 2,3,4,5 καὶ 6 τοῦ ΓΥΠΓ' νόμου «περὶ συγγραφικῶν δικαιωμάτων τῶν θεατρικῶν συγγραφέων» καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὰς τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΓΥΠΓ' (3483) τροποποιεῖται οὕτως: :Ὁ συγγραφεὺς πρωτοτύπου θεατρικοῦ ἔργου καὶ ὁ μεταφραστὴς ἢ διασκευαστὴς θεατρικοῦ ἔργου ἔχουσι τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ ἐπιτρέπειν ἐν θεάτρῳ ἢ ἐν δημοσίᾳ αἰθούσῃ παράστασιν αὐτῶν». Τὸ δὲ ἄρθρον 10 αὐτοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Οἱ κατὰ παράβασιν τῶν ἄνω διατάξεων βιβάξαντες τὸ θεα

τρικὸν ἔργον θιασάρχαι ἢ συνεταῖροι ἠθοποιοὶ ἢ ἐρασιτέχναι, ὡς καὶ ὁ ἀναλαβὼν ἐργολαβικῶς τὴν παράστασιν ἢ ἔχων μέρισμα ἐκ τῶν εἰσπράξεων θεατρώνης, ὡς καὶ οἱ ἀρνούμενοι νὰ ἐπιστρέψωσι τὰ χειρόγραφα τῶν θεατρικῶν ἔργων ἢ ἀντίγραφα αὐτῶν, εἰς τὸν συγγραφέα ἢ τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους ἢ ἐκδοχεῖς αὐτοῦ, ἐνέχονται ἀλληλεγγύως ἀπέναντι τοῦ δικαιούχου, ἐνάγονται δὲ ὑπὸ τούτου πρὸς πληρωμὴν τῶν ποσοστῶν ἢ ἄλλης ἀποζημιώσεως ἐνώπιον τοῦ κατὰ ποσὸν ἁρμοδίου δικαστηρίου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου παρεστάθη τὸ ἔργον, ἢ τοῦ τῆς κατοικίας τῶν ὡς ἄνω συνυπευθύνων. Ἐκτελεῖται δὲ ἡ ἀπόφασις καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας».

Ἄρθρον 5.

Ἑταιρεῖαι, Σύνδεσμοι, ὁμάδες κλπ. σωματεῖα ἡμεδαπὰ ἢ ἀλλοδαπά, ἔχοντα σκοπὸν τῆς ἱδρύσεώς των τὴν προστασίαν ἐν γένει τῶν συγγραφικῶν δικαιωμάτων δικαιοῦνται ἐπὶ ἁπλῇ ἐπιδείξει τῶν καταλόγων τῶν μελῶν των ἢ τῶν καταλόγων τῶν προστατευομένων ἔργων, συντεταγμένων ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ φερόντων πρὸς πίστωσιν ὅτι κατὰ πληρεξουσιότητα τεύχονται τὰ ρηθέντα ἔργα, τὴν ὑπογραφὴν τῶν Προέδρων ἢ ἢ κατὰ μεταβίβασιν των συγγραφικῶν δικαιωμάτων προστατῶν Διευθυντῶν τῶν ὡς ἄνω συνδέσμων, ὁμάδων ἢ σωματείων, κεκυρωμένην διὰ τῶν κατὰ τόπους ἁρμοδίων καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, δικαιοῦνται:

1) Νὰ ἀντιπροσωπεύωσιν ἐγκύρως τοὺς δικαιούχους διὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου των ἐνώπιον ἁπασῶν τῶν Διοικητικῶν, Δικαστικῶν καὶ λοιπῶν ἀρχῶν, νὰ ἐγείρωσιν ἀγωγάς, μηνύσεις, νὰ προβαίνωσιν εἰς κατασχέσεις καὶ προστατεύωσιν ἐν γένει καὶ διὰ παντὸς νομίμου μέσου τὰ δικαιώματα τῶν συγγραφέων, συνθετῶν ἢ ἐκδοχέων τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

2) Νὰ προβαίνωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν πωλουμένων τυπογραφικῶν μουσικῶν ἐκδόσεων, φωνογραφικῶν δίσκων, ρόλων πιανολῶν καὶ διαφόρων μηχανικῶν ἀναπαραγωγῶν τῶν συνθέσεων καὶ τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν πρὸς διαπίστωσιν τῆς πληρωμῆς τῶν συγγραφικῶν δικαιωμάτων.

3) Νὰ ζητῶσι καὶ λαμβάνωσι παρὰ τῶν ὡς ἄνω πωλητῶν καὶ τῶν ἐκτελούντων μουσικὰς συνθέσεις καταλόγους ἀναγράφοντας ἀριθμητικῶς καὶ κατὰ ποσότητας τὰ πωλούμενα ἢ ἐκτελούμενα ἔργα.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὑδρᾳ τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Δ. Δίγκας

Κεκυρώθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τῶν εἰς τὴν ἀνταλλάξιμον περιουσίαν ἀνηκόντων κτηματογράφων τῆς καείσης ζώνης τῆς Θεσσαλονίκης».

Νόμος 4302

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τῶν εἰς τὴν ἀνταλλάξιμον περιουσίαν ἀνηκόντων κτηματογράφων τῆς καείσης ζώνης Θεσσαλονίκης», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 270 (Τεῦχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 13 Νοεμβρίου 1927, ἔχον οὕτω:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου π. ἔ. ψήφισμα τῆς Βουλῆς «περὶ συστάσεως τριακονταμελοῦς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς παρακολούθησιν ἐν γένει τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων» καὶ τὴν ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Πάντα τὰ διὰ κτηματογραφηθείσας ὑπὸ Μουσουλμανικὴν ἐπωνυμίαν ἢ ὀνοματεπωνυμίαν ἰδιοκτησίας ἐκδοθέντα κτηματόγραφα καὶ μὴ παραδοθέντα εἰς τοὺς ὑπὲρ ὧν ἐξεδόθησαν ταῦτα δι' οἱονδήποτε λόγον κατὰ τεκμήριον λόγῳ τῆς ἀνταλλαξιμότητος τῶν δικαιούχων αὐτῶν, περιέρχονται ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁποίας μεταγράφονται τῇ ἁπλῇ προσαγωγῇ σχετικῆς ἀποδείξεως παραλαβῆς αὐτῶν.

2. Προκειμένου ἐπίσης περὶ τῶν δι' οἱονδήποτε λόγον μὴ ἐκδοθέντων εἰσέτι κτηματογράφων τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ἐπιτρέπεται κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῶν νόμων 1394 καὶ 2653 ἐπὶ τῇ ἁπλῇ αἰτήσει τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἄνευ οἱασδήποτε ἄλλης διατυπώσεως, ὡς προσαγωγὴ ἀποδεικτικῶν κυριότητος τέως ἰδιοκτητῶν, ἡ ἔκδοσις αὐτῶν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ἣν καὶ παραχωροῦνται δι' ἁπλῆς ἀποδείξεως παραλαβῆς αὐτῶν.

3. Τὰ ἐκδοθέντα καὶ παραδοθέντα εἰς ἀνταλλαξίμους Μουσουλμάνους κτηματόγραφα, ἐφ' ὅσον ὡς τοιοῦτοι δηλοῦνται παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν ὁπωσδήποτε παρ' αὐτῶν, ἀκυροῦνται, τῆς ἐπιτροπῆς σχεδίου πόλεως Θεσσαλονίκης ὑποχρεουμένης εἰς τὴν ἐπανέκδοσιν καὶ παραχώρησιν αὐτῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς διατυπώσεις τῶν ἑτέρων παραγράφων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐκδοθησόμενα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κτηματόγραφα χρησιμοποιοῦνται, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τοιαῦτα, θεωρούμενα ἐλεύθερα παντὸς βάρους, ὑποθήκης, κατασχέσεως, ἐκνικήσεως τρίτων κλπ., δεδομένου ὅτι πᾶσα ἀξίωσις τρίτων ἐπ' αὐτῶν στραφήσεται κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κτηματικῆς Ὁμάδος ἀπαλλασσομένης πάσης ὑποχρεώσεως κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος εἰδικῶς ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὰ ἐν δημοπρασίαις κατακυρωθέντα ἐπ' ὀνόματι Μουσουλμάνων ἀνταλλαξίμων κατὰ δήλωσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης οἰκόπεδα τῆς πυρικαύστου ζώνης, δι' οἱονδήποτε δὲ λόγον μὴ παρ' αὐτῶν ἀποπληρωθέντα, ἐκδίδονται ἄνευ ἄλλης διατυπώσεις ἐπὶ τῇ ἁπλῇ καὶ ἀτόκῳ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τρα-

πέζης καταβολῆ τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων δόσεων οἱ ὁρι-στικοὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς τίτλοι κυριότητος.

2. Οἱκοθεν ἐννοεῖται ὅτι προκειμένου περὶ τυχὸν ἀναπλει-στηριασθέντων οἰκοπέδων ἢ ἐκχωρηθέντων μεριδίων ἐξ ἀδιαι-ρέτου ἀγορᾶς (ἀνταλλαξίμων ἢ μὴ τοιούτων) μέχρις ὅμως τῆς 5ης Μαΐου 1925 δι' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ἐφαρ-μόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1926 Συνταικτικῆς ἀποφάσεως, τῶν μετὰ τὴν 5ην Μαΐου 1925 ἀνα-πλειστηριασμῶν ἢ ἐκχωρήσεως μεριδίων χαρακτηριζομένων αὐτοδικαίως ἀκύρων.

3. Ἡ καταβολὴ τῶν συμφώνως τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ ὀφειλομένων τῇ Κτηματικῇ Ὁμάδι δόσεων δύναται νὰ γίνῃ εἴτε τοῖς μετρητοῖς, εἴτε διὰ κτηματογράφων κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος.

4. Διὰ τὰ κατακυρωθέντα ἐπ' ὀνόματι Μουσουλμάνων τῆς κατηγορίας τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἀποπλη-ρωθέντα παρ' αὐτῶν οἰκόπεδα τῆς πυρικαύστου ζώνης, ἐφ' ὅσον μὲν ἐξεδόθησαν καὶ παρεδόθησαν αὐτοῖς οἱ σχετικοὶ τίτλοι κυριότητος, ἐπανεκδίδονται, δεόντως μεταγραφόμενοι, ἄνευ προσαγωγῆς τῶν κατὰ νόμον ἀπαιτουμένων στοιχείων, ἐπ' ὀ-νόματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ἐξεδόθησαν ἢ ἐκδοθέντες δὲν παρεδόθησαν αὐτοῖς, ἐκδί-δονται καὶ παραδίδονται τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῇ προσαγωγῇ ἁπλῆς ἀποδείξεως.

5. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὰ νέα οἰκόπεδα τὰ περιλαμβάνοντα κτίρια χρησιμοποιή-σιμα καὶ κριθέντα ἀποδοτέα ἄνευ δημοπρασίας εἰς τοὺς πα-λαιοὺς των ἰδιοκτήτας, ὡς ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὰ τυχὸν κοι-θέντα παραχωρητέα ἄνευ δημοπρασίας οἰκόπεδα λόγῳ τοῦ προορισμοῦ των διὰ κοινωφελεῖς σκοπούς.

Ἄρθρον 4.

Τὴν ὡς ἀνωτέρω περιερχομένην εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπε-ζαν τῆς Ἑλλάδος περιουσίαν διαχειρίζεται αὕτη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου 1925 Συμβάσεως «περὶ διαχει-ρίσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι κτημάτων τῶν ἀνταλλαγέντων Μου-σουλμάνων», ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μέχρι σήμερον.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐνασκήσει συμ-φώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος τῶν διαχειριστικῶν αὐτῆς δι-καιωμάτων ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ παρόντος περιερχομένης αὐτῇ πε-ριουσίας ἀπαλλάσσεται τῶν διὰ τὰ λοιπὰ πρόσωπα, φυσικὰ ἢ νομικά, ὑποχρεώσεων πρὸς ἐκτέλεσιν ἐντὸς προθεσμιῶν ὡρι-σμένων οἰκοδομικῶν ἐν γένει ἐργασιῶν, αἵτινες ἐπανέρχονται ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως αὐτοδικαίως ἐν ἰσχύϊ διὰ τοὺς εἰς οὓς θέλει μεταβιβάσει τὰ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω περιουσίας δι-καιώματα αὐτῆς, τασσομένων νέων προθεσμιῶν, κατὰ κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς σχεδίου πόλεως Θεσσαλονίκης.

2. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τῶν ὡς χρησιμοποιησίμων κριθέντων κτιρίων, ὑποχρεοῦται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλ-λάδος ὅπως ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας, δυναμένης κατ' ἀπό-φασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἑξά-μηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, προβῇ εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν, ἢ ἄλλως τῆς κατὰ τὰ νομίμως διατεταγ-μένα οἰκοδομήσεώς των, καθόσον, παρερχομένης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, περιέρχονται ἐκ νέου ταῦτα εἰς τὴν Κτηματικὴν Ὁμάδα, προβαίνουσαν εἰς τὴν κατὰ τὸν νόμον ἐκποίησιν αὐ-τῶν καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐπιτροπὴ σχεδίου πόλεως Θεσσαλονίκης ἅμα τῇ δημοσι-εύσει τοῦ παρόντος καὶ ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ δυνατὸν βραχυτέρας προθεσμίας θέλει προβῇ εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω παράδοσιν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τῆς περὶ ἧς πρό-κειται περιουσίας, ἀπαλλαττομένη πάσης περαιτέρω εὐθύνης διὰ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς ἢ ἐμπραγμάτων ἀπαιτήσεων τρίτων ἐπ' αὐτῆς, ὑποκαθισταμένη εἰς τὰ ἐν προκειμένῳ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις της παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλ-λάδος.

Ἄρθρον 7.

Προκειμένου περὶ τοῦ 6 τομέως τῆς πυρικαύστου ζώνης τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης δύναται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ν' ἀξιώσῃ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς σχεδίου πόλεως Θε-σσαλονίκης τὴν ἄνευ δημοπρασίας ἐκκαθαρητικὴν ἐξαγορὰν αὐτοῦ εἰς τιμὴν διατιμήσεως τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν οἰκο-δομικῶν τετραγώνων, καταβάλλουσα τὴν ἀξίαν εἴτε τοῖς με-τρητοῖς, εἴτε εἰς κτηματόγραφα.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα, ἰσχύον ἀπὸ τῆς δημοσι-εύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθή-σεται εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐ-τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΑΛ. ΖΑΪΜΗΣ

Τὰ μέλη
Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοκασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπανα-στασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μάζαράκης, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-ρουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νό-μος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

---

(3)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ με-ταβιβάσεως δικαιωμάτων κυριότητος κλπ. ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κειμένων ἀγροτικῶν κτημάτων κλπ. εἰς τὴν Ε. Α. Π.».

Νόμος 4303

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδο-μεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 15 Μαΐου 1926 Ν. Διάταγμα περὶ μετα-βιβάσεως δικαιωμάτων κυριότητος κλπ. ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κειμένων ἀγροτικῶν κτημάτων κλπ. εἰς τὴν Ε. Α. Π. δημο-σιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 164 (Τεῦχος Α') τῆς 21 Μαΐου 1926 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἔχον οὕτω :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφα-σίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Πάντα τὰ δικαιώματα, ὡς παραδείγματος χάριν, κυριότη-τος, δουλεία, ἐμπράγματα δικαιώματα καὶ λοιπά, τὰ ὁποῖα

ἀπέκτησεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, δυνάμει τῆς ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1923 Συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς Μουσουλμανικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1924 ἀποφάσεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνταλλαγῆς Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν, ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κειμένων ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ παρόντι ἀναφερομένων ἀκινήτων τῶ ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων μεταβιβάζονται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀποκτῶσαν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1924, ἀφ' ἧς θεωρεῖται ἡ Ε.Α.Π. ἀποκτήσασα καὶ τὴν νομὴν αὐτῶν. Ἡ ἐν λόγῳ μεταβίβασις ἀφορᾷ μόνον τὰ κτήματα ἐκεῖνα, ἐφ' ὧν ἡ Ε.Α.Π. ἐγκατέστησεν ἤδη ἢ ἐγκαθιστᾷ πρόσφυγας, ὡς καὶ ἐκεῖνα δι' ἃ ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει προέλθει εἰς συμφωνίας καὶ ἔχει ἀναλάβει ὑποχρεώσεις διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐγκατάστασιν προσφύγων. Ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἀγροτικὰ κτήματα περιέρχονται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Διὰ τοῦ ὅρου ἀγροτικὰ κτήματα ἐννοοῦνται τὰ ἀγροτικὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους των εἶνε χρήσιμα πρὸς πλήρη ἐγκατάστασιν προσφύγων καλλιεργητῶν παντὸς εἴδους, ἤτοι γεωργῶν, ἀμπελουργῶν, δενδροκόμων, ἐλαιοκόμων, κηπουρῶν, καπνοκαλλιεργητῶν, κτηνοτρόφων κλπ. συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν βοσκῶν, ἐφ' ὅσον αὗται ἢ ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων, ἢ εἶνε ἀπαραίτητοι ὡς κοινοτικαὶ βοσκαὶ τῶν προσφυγικῶν συνεταιρισμῶν, ἢ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν γενομένην ἤδη κτηνοτροφικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων, ἰδίως εἰς τὴν παραμεθόριον χώραν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰ ἀγροτικὰ ταῦτα κτήματα περιλαμβάνονται ἐπίσης πᾶσαι αἱ οἰκοδομαὶ αἱ χρησιμοποιούμεναι διὰ τὴν γεωργικήν, δενδροκομικήν, κηπουρικήν, κτηνοτροφικὴν κλπ. ἐκμετάλλευσιν τῶν κτημάτων τούτων, οἷον κατοικίαι τῶν γεωργῶν, ἀποθῆκαι, ἀχυρῶνες, κελάρια, ὑδρόμυλοι, ἀνεμόμυλοι, ἐλαιοτριβεῖα καὶ λοιπαὶ μικραὶ γεωργοβιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις ἅτινα κεῖνται ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων ἢ ἀνήκουσιν εἰς τὰ κτήματα ταῦτα, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς φύσεώς των καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ των προορισμοῦ δὲν εἶνε προωρισμένα καὶ ἀπαραίτητα δι' ἐκμετάλλευσιν γεωργῶν, ἀμπελουργῶν, δενδροκόμων, ἐλαιοκόμων, κηπουρῶν, καπνοκαλλιεργητῶν, κτηνοτρόφων κλπ.

Διὰ τὰ κείμενα εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν κάτω τῶν 10.000 κατοίκων, ὡς καὶ τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία ἡ Ε.Α.Π. ἀποφαίνει κατὰ τὴν κρίσιν της ὅσα δὲν ἀναγκαιοῦσιν εἰς τοὺς πρόσφυγας. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὑποχρεοῦται ν' ἀποζημιώσῃ τὴν Ε.Α.Π. διὰ τὰς τυχὸν παρὰ ταύτης μέχρι τοῦδε γενομένας δαπάνας. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόδοσις ἐνεργεῖται δι' ἐγγράφου δηλώσεως τῆς Ε.Α.Π.

Κατ' ἐξαίρεσιν οἰκήματα ἐφ' ὧν ἡ Ε.Α.Π. ἀνήγειρεν ἤδη οἰκίας καὶ ἐγκατέστησε πρόσφυγας ἢ θὰ ἀνεγείρῃ τοιαύτας, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν παραδίδονται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν μεταβιβαζόμενα συμφώνως τῷ παρόντι εἰς τὴν Ε.Α.Π.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους συμβάσεως νὰ μὴ ἐξώσῃ τοὺς εἰς τὰ εἰς αὐτὴν παραδιδόμενα οἰκήματα ταῦτα ἐγκατεστημένους πρόσφυγας, ἀλλὰ νὰ τοὺς θεωρήσῃ ὡς μισθωτὰς εἰσπράττουσα παρ' αὐτῶν μίσθωμα.

Πρὸς τοὺς εἰς τὰ οἰκήματα ἐγκατεστημένους ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἡ ἀπ' εὐθείας πώλησις τῶν οἰκημάτων τούτων κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τῆς συμβάσεως ὁριζόμενα.

Ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τριῶν πρώτων ἄρθρων τοῦ παρόντος νόμου γεννῶνται ἀμφισβητήσεις μεταξὺ τῆς Ε.Τ. καὶ τῆς Ε.Α.Π. τὸ ἑκάστοτε παρουσιαζόμενον ζήτημα θὰ λύεται διὰ συνεννοήσεως τῶν ἁρμοδίων ἀντιπροσώπων τῆς Ε.Τ. καὶ τῆς Ε.Α.Π. Ἐὰν δὲ δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπίτευξις συνεννοήσεως μεταξὺ τούτων, τὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς ἀναλαμβάνουν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ε.Α.Π.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον παραχωρεῖ εἰς τὴν Ε.Α.Π., διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1924 πρεσθέτου πράξεως εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς Γενεύης σχετικῶς μὲ τὴν ἐγκατάστασιν ἐπιμόρτων καλλιεργητῶν, πάντα τὰ κτήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ Δημόσιον ἔχει τὴν κυριότητα, εἴτε δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, εἴτε δι' ἀγορᾶς, εἴτε ἄλλως πως, ἐφ' ὧν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγκατέστησεν ἤδη πρόσφυγας, ἢ ἐφ' ὧν ὠκοδόμησεν οἰκίας πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων, ἢ ἐφ' ὧν ἡ Ἐπιτροπὴ προέβη εἰς πλήρη ἢ μερικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων διὰ τῆς παραχωρήσεως εἰς αὐτοὺς ἐφοδίων ἢ χρηματικῶν δανείων, ἢ δι' ἃ ἡ Ἐπιτροπὴ προῆλθεν ἤδη εἰς συμφωνίας ἢ ἀνέλαβε ὑποχρεώσεις διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐγκατάστασιν προσφύγων.

Ἄρθρον 5.

Προκειμένου περὶ κτημάτων ἐπιταχθέντων ἢ καταληφθέντων παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ τῶν ὁποίων ἡ ὁριστικὴ ἀπαλλοτρίωσις δὲν ἐγένετο ἀκόμη καὶ ἐφ' ὧν ἡ Ε.Α.Π. ἐγκατέστησεν ἤδη ἢ ἐγκαθιστᾷ πρόσφυγας ἢ ὠκοδόμησεν οἰκίας πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων ἢ προῆλθεν εἰς συμφωνίας ἢ ἀνέλαβεν ὑποχρεώσεις διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐγκατάστασιν προσφύγων, ἢ ἐχορήγησεν εἰς τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἐγκατεστημένους πρόσφυγας δάνεια ἢ ἐφόδια, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει νὰ περατώσῃ τὸ ταχύτερον τὰς διατυπώσεις τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ μετὰ τοῦτο νὰ μεταβιβάσῃ ταῦτα εἰς τὴν Ε.Α.Π. διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ τῆς διατάξεως τοῦ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μνησθέντος ἄρθρου 2.

Ἄρθρον 6.

Τὴν κυριότητα καὶ νομὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 4 καὶ 5 ἀναφερομένων ἀνωτέρω κτημάτων θεωρεῖται ἀποκτήσασα ἡ Ε.Α.Π. ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάστως Προσφύγων, ἐνασκοῦσα πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ κυρίου καὶ νομέως ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀναφερομένων κτημάτων, ἔχει δικαίωμα διοικητικῆς καταλήψεως αὐτῶν, δι' ἀποβολῆς τῶν κατεχόντων καθ' ὃν τρόπον δικαιοῦται καὶ τὸ Δημόσιον κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ὑποχρεουμένων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τούτων ἐπὶ τῇ ἁπλῇ αἰτήσει τῆς Ε.Α.Π.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς Ε.Α.Π. ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν εἰς αὐτὴν διὰ προηγουμένων νομοθετικῶν μέτρων, Διαταγμάτων, πράξεων ἢ συμβάσεων.

Ἄρθρον 7.

Ἡ κυριότης τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀναφερομένων ἀκινήτων θεωρεῖται μεταβιβασθεῖσα εἰς τὴν Ε.Α.Π. καὶ ἄνευ μεταγραφῆς ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις μεταγραφῶν.

Οὐχ' ἧττον ἡ Ε.Α.Π. ὑποχρεοῦται νὰ μεταγράψῃ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος περὶ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος ἀγροτικῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις φύλαξι μεταγραφῶν ἄνευ τέλους τινὸς τὰ κτήματα ταῦτα ἐπ' ὀνόματί της, δι' ἀναγραφῆς τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ τῆς κατὰ προσέγγισιν ἐκτάστως ὡς καὶ τῶν ὁρίων.

Ἄρθρον 8.

Πάντα τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερόμενα κτήματα καὶ λοιπὰ μεταβιβάζονται εἰς τὴν Ε.Α.Π. κατ' ἀπόλυτον κυριότητα καὶ ἐλεύθερα ἐκνικήσεως.

Ἄρθρον 9.

Ἡ πρὸς τὴν Ε.Α.Π. παραχώρησις τῶν ἐν τῷ παρόντι κτημάτων γίνεται ὑπὸ τὸν ρητὸν ὅρον ὅτι τὰ ἐν λόγῳ κτήματα θέλουσι χρησιμοποιηθῇ πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐν τῷ καταστατικῷ τῆς Ε.Α.Π. προβλεπομένων σκοπῶν. Τὰ δὲ μὴ χρησιμοποιηθέντα μέχρι λήξεως τοῦ ἔργου τῆς Ε.Α.Π. κτήματα ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 10.

Πᾶν εἰσόδημα ἢ χρέος ἐξ οἱουδήποτε λόγου καὶ παρ' οἱουδήποτε ὀφειλόμενον τῇ Ε.Α.Π. εἰσπράττεται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 11.

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος ἡ Ε.Α.Π. θέλει προέλθει εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὅπως ἐκχωρήσῃ εἰς αὐτὴν τὰς ἐγκαταστάσεις της ἐν Κρήτῃ ὡς καὶ πᾶν οἱονδήποτε δικαίωμα αὐτῆς ἐπὶ πάσης φύσεως ἀκινήτων ἐν Κρήτῃ κειμένων ἔναντι πλήρους καὶ ἀμέσου ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς τὴν Ε.Α.Π. τῶν ὑπ' αὐτῆς γενομένων δαπανῶν ἐπιστρεφομένων οὕτως εἰς τὴν Ε.Α.Π. τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐν Κρήτῃ δαπανηθέντων.

Ἡ Ε.Τ. ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ἐκτοπίσῃ, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο γίνῃ πρὸς τὸ ἴδιον τούτων συμφέρον, τοὺς ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. ἤδη ἐγκατεστημένους πρόσφυγας καὶ νὰ μὴ τοὺς στερήσῃ τοῦ διωσίμου κλήρου εἰς ὃν δικαιοῦνται.

Ἄρθρον 12.

Παραχωροῦνται ὡσαύτως εἰς τὴν Ε.Α.Π. τὰ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐγκαταλειφθέντα ἀκίνητα ἐφ' ὧν αὕτη ἐγκατέστησεν ἢ ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐγκαταστήσῃ πρόσφυγας. Ἡ παραχώρησις τῆς κυριότητος καὶ τῆς νομῆς ἄρχεται ἀφ' ἧς ἐγκαθίστανται πρόσφυγες.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τούτων αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 13.

Πᾶσα ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ὁπωσδήποτε γενομένη διάθεσις τῶν ἀνωτέρω κτημάτων ἀντίθετος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κηρύσσεται ἄκυρος, ἀπεσβεσμένης δὲ πᾶσα ἀξιώσεως τρίτων ἐπ' αὐτῶν, καταργεῖται δὲ καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρόν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ μέλη
Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αἰγινήτης, Δ. Ταντσλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπόταση, Κ. Φίλανδρος, Β. Μάλλιος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1929.

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

---

(4)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 15 Μαΐου 1926 περὶ μεταβιβάσεως δικαιωμάτων κυριότητος κλπ. τῶν ἐν Ἑλλάδι κειμένων ἀγροτικῶν κτημάτων κλπ. εἰς τὴν Ε. Α. Π.».

Νόμος 4304

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 15 Μαΐου 1926 περὶ μεταβιβάσεως δικαιωμάτων κυριότητος κλπ. τῶν ἐν Ἑλλάδι κειμένων ἀγροτικῶν κτημάτων κλπ. εἰς τὴν Ε. Α. Π.» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 251 (Τεῦχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 26 Ἰουλίου 1926, ἔχον οὕτω :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐκ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 15 Μαΐου 1926 «περὶ μεταβιβάσεως δικαιωμάτων κυριότητος κλπ. ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κειμένων ἀγροτικῶν κτημάτων κλπ. εἰς τὴν Ε. Α. Πρόσφυγων» καὶ μετὰ τὰς λέξεις «.... ἐφ' ὧν ἡ Ε. Α. Π. ἐγκατέστησεν ἢ ἐγκαθιστᾷ πρόσφυγας» ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «ὡς καὶ ἐκεῖνα δι' ἃ ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει προέλθει εἰς συμφωνίας καὶ ἔχει ἀναλάβει ὑποχρεώσεις διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐγκατάστασιν προσφύγων».

2. Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγμα-

τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Κατ' ἐξαίρεσιν οἰκόπεδα, ἐφ' ὧν ἡ Ε.Α.Π. ἀνήγειρεν ἢ ἀνεγείρει ἤδη οἰκίας πρὸς ἐγκατάστασιν πρόσφύγων, δὲν παραδίδονται εἰς τὴν Ε. Τ. μεταβιβαζόμενα συμφώνως τῷ παρόντι εἰς τὴν Ε. Α. Π.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. ὑποβληθησομένου εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΑΘ. ΓΥΦΤΑΞΙΑΣ

Τὰ Μέλη
Λ. Ρούφος. Α. Δαμιανός, Π. Ἀραβαντινός, Γ. Πώπ, Ἐμμ. Λαδόπουλος, Περ. Ι. Ἀργυρόπουλος, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ι. Λεωνίδας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

---

(5)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 9 Ὀκτωβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1925 ψηφίσματος καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν».

Νόμος 4303

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 9 Ὀκτωβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1925 ψηφίσματος καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Ν.Δ. «περὶ ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 359 (Τεῦχος Α') τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1926 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τῶν γραμματέων τῶν Μικτῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων ὁρίζεται ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1926 εἰς δραχμὰς πεντήκοντα κατὰ συνεδρίασιν.

Τὰ Συμβούλια ταῦτα δύνανται νὰ συνεδριάζωσι μέχρι τριάκοντα φορὰς κατὰ μῆνα, εὑρίσκονται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων μελῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 2.

Τὰ Μ. Συμβούλια κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀποφάσεων τῶν Κοιν. Ἐκτιμητικῶν Ἐπιτροπῶν προσλαμβάνουσι καὶ ἐμπειρογνώμονας, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο. Οὗτοι δικαιοῦνται τῆς κατὰ συνεδρίαν χορηγουμένης εἰς τὰ τακτικὰ μέλη τῶν Μ. Συμβουλίων ἀποζημιώσεως.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1926.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 24 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου1925 ψηφίσματος τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἵδρυσιν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς ἔλεγχον δηλώσεων ἐγκαταλειφθεισῶν ἐν Τουρκίᾳ περιουσιῶν ὑπὸ ἀνταλλαξίμων κλπ.» καταργοῦνται ἀναδρομικῶς, ἐκτὸς τῆς διατάξεως τῆς ἀφορώσης τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῶν δευτεροβαθμίων Ἐπαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Παρισταμένης ἀνάγκης, δύνανται ἐν τῇ αὐτῇ πόλει νὰ συσταθῇ καὶ ἑτέρα δευτεροβάθμιος Ἐπαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν αὐτὴν Μητροπολιτικὴν Ἐπαρχίαν.

2. Πρόεδρος δευτεροβαθμίου ἐπαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς διορίζεται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται γνωμοδότησις τις Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς: α') δικαστικὸς λειτουργὸς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ πρωτοδίκου, ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ ἄνω, ἐν ἐνεργείᾳ ὤν, ἢ διατελέσας τοιοῦτος, β') δημόσιος ὑπάλληλος ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τμηματάρχου καὶ ἄνω ἔχων δίπλωμα Νομικῆς καὶ γ') δικηγόρος ἔχων ἐπταετῆ ὑπηρεσίαν παρὰ πολυμελεῖ Δικαστηρίῳ, εἴτε ἐν Ἑλλάδι, εἴτε ἐν Τουρκίᾳ.

3. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῶν δευτεροβαθμίων Ἐπαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μέχρις 100 δραχμῶν κατὰ συνεδρίασιν.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῶν Ἐκτιμητικῶν Ἐπιτροπῶν χορηγεῖται μηνιαία πρόσθετος ἀποζημίωσις 1500 δραχμῶν ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1926 ἐπὶ τρίμηνον λόγῳ τῆς ἐντατικῆς καὶ προσθέτου αὐτῶν ἐργασίας διὰ τὴν ἔγκαιρον ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀποζημιώσεως. Ἐκ τούτων οἱ διατελοῦντες μέλη Ἐπιτροπῶν ἰθαγενείας καὶ κληρονομικῶν μεριδίων λαμβάνουσι μόνον πεντακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν γραμματέων τοῦ Γενικοῦ Μητρώου μέχρις ἑνενήκοντα.

Ὁ διορισμὸς αὐτῶν ἄρχεται ἀφ' ἧς προσλαμβάνονται.

Ἄρθρον 6.

Αἱ μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1922 δι' ἐπισήμων ἐγγράφων καταρτισθεῖσαι δικαιοπραξίαι ἀγοραπωλησίας καὶ συστάσεως ἐμπραγμάτου δικαιώματος, καθὼς καὶ ἀναγκαστικοὶ πλειστηριασμοὶ ἀκινήτων κτημάτων ἐν ταῖς Ν. Χώραις γενόμεναι κατὰ παράβασιν τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν τοιούτων πράξεων νόμων, δύνανται νὰ κυρωθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν μόνον τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς Ἀνταλλαγῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτρο-

τῆς τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 4 Αὐγούστου 1926 Νομ. Διατάγματος, ἥτις γνωμοδότησις δὲν εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύνανται νὰ κυρωθῶσι καὶ αἱ δικαιοπραξίαι τοῦ β' ἐδαφίου τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Νομ. Διατάγματος ἐφ' ὅσον δικαιοῦχοι εἶνε 1) ἀνάπηροι πολέμου, 2) τραυματίαι τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ 3) ἔφεδροι ἔχοντες τοὐλάχιστον ἐνιαυσίαν ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ τελευταίου πολέμου ὑπηρεσ.αν. Ἐπίσης δὲ δὲν εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν καὶ ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. ἀπαιτουμένη γνωμοδότησις τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, τροποποιουμένων κατὰ τοῦτο τῶν προκειμένων ἄρθρων.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1926

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Τὰ μέλη
Π. Ἀργυρόπουλος, Θ. Πετμεζᾶς, Γ. Διδάχος, Ι. Δροσόπουλος, Λ. Νᾶκος, Η. Ἀποσκίτης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Λ. Δίγκας

---

(6)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις».

Νόμος 4306

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Νομοθ. Διάταγμα «περὶ κυρώσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 249 τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1925 (τεῦχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον ρῦτω :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ψήφισμα τῆς Δ'. ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως «περὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κλπ.», μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προσφυγικοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1922 δι' ἐπισήμων ἐγγράφων συναφθεισαι συμβασεις ἀγοραπωλησιας ἢ συστασεως ετέρου ἐμπραγματου δικαιωματος και αι μεχρι 30 Σεπτεμοριου 1920 εγγραφως συναφθεισαι δικαιοπραξιαι δι' ἰδιωτικων ἐγγραφων αγοραπωλησιας η συμβολαιογραφικῶς συντεταγμενων προσυμφωνων η σειρας ἄλλων συμβολαιογραφικῶν πραξεων (μισθωτηριου, δανειστικοῦ και πληρεξουσιου η τουλάχιστον δανειστικου και πληρεξουσιου) καλυπτουσῶν ἀγοραπωλησιαν ἐπὶ αγροτικῶν ακινητων κειμενων ἐν ταις Ν. Χωραις, αι γενόμεναι κατα παραβασιν των περὶ ἀπαγορευσεως δικαιοπραξιων ἐπὶ ἀγροτικῶν ακινητων τῶν Ν. Χωρων διαταξεων, κυρουνται δι' ἀποφασεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετα συμφωναν γνώμην του Γνωμοδοτικου Συμβουλίου της Διευθυνσεως Ἀνταλλαγῆς, ἐφ' ὅσον υπαχθεισαι εις την διαδικασιαν του αρθρου 1 τοῦ απο 26 Ἀπριλίου 1923 Ν. Δ. ἐκριθησαν μὴ εικονικαί.

2. Πρὸς τοῦτο απαιτειται α') ο αγοραστης τοῦ ακινήτου νὰ ἤσκησεν ἀπο τῆς συναψεως της ἀγοραπωλησιας ἢ της ὑπὸ κρισιν πραξεως τα δικαιωματα τοῦ κυριου ἐπι του διεκδικουμενου ακινητου, καλλιεργων αὐτοπροσωπως ἢ δια μελων τῆς οικογενειας του, ἐξαιρουμενου τοῦ χρονου καθ' ὃν τυχον οὗτος εἰχε στερηθῇ τῆς χρησεως τοῦ ακινητου, λόγῳ προσφυγικῆς ἐγκαταστασεως η μεσεγγυησεως τοῦ κτηματος υπο του Δημοσιου και β') η εκτασις μετα τῆς λοιπης ἰδιοκτητου ακινητου ἀγροτικῆς περιουσιας του αγοραστοῦ νὰ μὴ ὑπεραιvῃ τὰ 100 μεν δεκαδικα στρεμματα ἐν συνολῳ δια τας δια ομηρικῶν σπειρομενας γαίας, τὰ 20 δὲ δεκαδικὰ στρεμματα δια τας καπνοφυτειας, αμπελους και τὰ κοπτολείβαδα.

3. Ἐπὶ μικτης καλλιεργειας ἀφινεται ἀνάλογος ἔκτασις ἐξ ἑκατέρου εἰδους γαιῶν, κατα τὴν κρισιν τῆς ἰδιας ὡς ἄνω ἀρχῆς, επὶ δὲ βοσκοτοπων μὴ καλλιεργησιμων αφινονται μέχρι 200 δεκαδικων στρεμμάτων ἐν συνολῳ μετὰ των ἰδιοκτητων καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀγοραστης εἶναι κατ' ἐπαγγελμα κτηνοτροφος.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1922 δι' ἐπισήμων ἐγγράφων συναφθεισαι συμβάσεις ἀγοραπωλησιας και αι μέχρι τῆς 31 Δεκεμοριου 1911 συναφθεισαι συμβασεις διὰ προσυμφώνων συμβολαιογραφικῶν ἢ διὰ σειρᾶς ἄλλων συμβολαιογραφικῶν πραξεων (μισθωτηριου, δανειστικοῦ και πληρεξουσίου, η τοὐλάχιστον δανειστικου και πληρεξουσίου) καλυπτουσῶν ἀγοραπωλησιαν ἐπὶ ἀστικῶν ακινήτων κειμένων ἐν ταις Ν. Χώραις, αἱ γενεμεναι κατὰ παράβασιν τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀστικῶν ακινήτων τῶν Ν. Χωρῶν διατάξεων, κυροῦνται ὁμοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ της Γεωργ.ας, μετὰ σύμφωναν γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου της Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς, ἐφ' ὅσον ὑπαχθείσαι εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1923 Ν. Δ., ἐκριθησαν μὴ εἰκονικαί.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τὴν πυρποληθεῖσαν πόλιν τῶν Σερρῶν τυγχάνουσι κυρώσιμοι καὶ αἱ μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1922 συναφθεῖσαι συμβάσεις διὰ προσυμφώνων συμβολαιογραφικῶς συντεταγμένων ἢ διὰ σειρᾶς ἄλλης ὡς ἄνω συμβολαιογραφικῶν πράξεων, καλυπτουσῶν ἀγοραπωλησίαν κατοικίας ἐν τῇ εἰρημένῃ πόλει, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀγοραστὴς δὲν ἔχει ἄλλην ἐν αὐτῇ στέγην.

3. Διὰ τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις πράξεις ἐν γένει ἀπαιτεῖται συγχρόνως α') ὁ ἀγοραστὴς νὰ ἤσκησεν ἀπὸ

ἔστω καὶ ἂν ὑπήχθησαν εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 1 τὰ δικαιώματα τοῦ κυρίου ἐπὶ τοῦ διεκδικουμένου ἀκινήτου, ἐξαιρουμένου τοῦ χρόνου καθ' ὃν τυχὸν οὗτος εἶχε στερηθῇ τῆς χρήσεως τοῦ ἀκινήτου λόγῳ προσφυγικῆς ἐγκαταστάσεως ἢ μεσεγγυήσεως τοῦ κτήματος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ β') ἡ συνομολογημένη ἐν τῷ ἐπισήμῳ ἐγγράφῳ ἀξία τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἀκινήτου νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς 10 χιλ. δραχμάς.

4. Εἶνε ἄκυροι αἱ δικαιοπραξίαι αἱ ἀφορῶσαι ἀστικὰ ἀκίνητα ἐφ' ὅσον αὗται ἀποδεικνύονται δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἔστω καὶ ἂν ὑπήχθησαν εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Ἀπριλίου 1923.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ κυρίου ἐπὶ τοῦ διεκδικουμένου ἀγροτικοῦ ἢ ἀστικοῦ ἀκινήτου ἀποδεικνύεται δι' ἐνόρκου καταθέσεως τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Προέδρου τῆς κοινότητος καὶ δύο δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν Συμβούλων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ ἀκίνητα ἢ τοῦ τόπου καταγωγῆς τοῦ ἀγοραστοῦ, βεβαιούντων συγχρόνως τὴν ἀλήθειαν τοῦ περιεχομένου τῆς ὑπὸ κύρωσιν συμβάσεως, ὡς καὶ τὸ ὅτι ὁ χρόνος τῆς συνομολογήσεως αὐτῆς πίπτει ἐντὸς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ὁριζομένων προθεσμιῶν.

2. Οἱ δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ Σύμβουλοι ὁρίζονται ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου. Ψευδὴς πιστοποίησις συνεπιφέρει τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 247—256 περὶ πλαστογραφίας ὁριζομένας ποινὰς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ μεταγραφὴ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα κυρωτικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 ἐδ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Ἀπριλίου 1923.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ὑπὸ κύρωσιν δικαιοπραξία ἀφορᾷ ἔκτασιν ἀνωτέραν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 καθοριζομένης, ἡ Ὑπουργικὴ ἀπόφασις θεωρεῖται ἐπικυροῦσα τὴν δικαιοπραξίαν ταύτην μόνον ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένην ἔκτασιν καὶ ἀντὶ ἀναλόγου τιμήματος.

3. Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ἡ κατὰ τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου ὁριζομένη διαδικασία ἐπὶ περιπτώσεων κυρώσεως προσυμφώνων.

4. Ἐπὶ προσυμφώνων, τὸ ὀφειλόμενον ἐκ μέρους τοῦ ἀγοραστοῦ ὑπόλοιπον τιμήματος κατατίθεται ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ προσυμφώνου, ὅτε καὶ μόνον ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ συντηρητικῆς κατασχέσεως ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὰ προσύμφωνα ἀκινήτων. Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὑπολοίπου τούτου τιμήματος ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐκδοχέων τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐγγραφὴ ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ὅπερ ἀφορᾷ ἡ ὑπὸ κύρωσιν δικαιοπραξία.

5. Προσύμφωνα ἐφ' ὧν δὲν ἀναφέρεται προκαταβολὴ τιμήματος δὲν δύνανται νὰ ἐπικυρωθῶσιν.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἰσχύουν διὰ τὰς μεταξὺ Ἑλλήνων συναφθείσας δικαιοπραξίας.

2. Τὰ ἄρθρα 1, 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1923 Ν.Δ. καταργοῦνται, αἱ συσταθεῖσαι ὅμως δι' αὐτοῦ Πρωτοδικειακαὶ Ἐπιτροπαὶ ἀποπερατοῦσι τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑπαρχουσῶν παρ' αὐταῖς ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων κυρώσεως ἀτάκτων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων, ἐφ' ὅσον αὗται ἔχουσιν ὑποβληθῇ ἐμπροθέσμως.

3. Χωρία ἢ πόλεις τῶν Νέων Χωρῶν, ἔνθα συνήφθησαν αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀναφερόμεναι δικαιοπραξίαι, ὑπαγόμεναι εἰς Πρωτοδικεῖον Π. Ἑλλάδος, ὑπάγονται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν εἰς τὸ πλησιέστερον Πρωτοδικεῖον τῶν Ν. Χωρῶν.

4. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς καὶ τῶν κατὰ τόπους Γραφείων αὐτῆς, ὅπου δὲ δὲν ὑφίστανται τυχὸν τοιαῦτα ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ παρὸν ἔχει ἀναδρομικὴν ἰσχύν, ἐφαρμόζεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κυρωθεισῶν ἤδη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν, ὑποχρεουμένου τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ ἐπανεξετάσῃ ταύτας καὶ ἐφαρμόσῃ καὶ ἐπ' αὐτῶν τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον τὸ ἀκίνητον δὲν μετεβιβάσθη ἐγκύρως εἰς τρίτον μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1925.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα δημοσιευθήσεται καὶ ἐκτελεσθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀνακοινωθήσεται δ' εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἅμα συνερχομένην.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 26 Αὐγούστου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὰ μέλη
(Ὑπογραφὴ)

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.